

Leeft weer!

DOOR HELEN VAN DALEN

pect hebben voor de discipelen die zitten te rouwen? Ze kijken naar elkaar zo van: hoe durven ze toch! Maar dan lijkt het wel of ze kunnen horen wat ze steeds roepen... 'Hij leeft! Hij leeft! Jezus leeft écht! Kom dan en luister naar ons wat we hebben meegemaakt!' Het zijn Maria, de moeder van Jezus, en Maria van Magdala; de Here Jezus had haar bevrijd van zeven boze geesten. 'Ik dacht dat het de tuinman was', roept ze hard, 'maar Hij was het echt! Jezus, Hij leeft!' Iedereen is nu bij elkaar gaan staan. 'Vertel het nu eens rustig, want we begrijpen het niet!' 'Maria (de moeder van Jezus) en ik (Maria van Magdala) gingen met lekker ruikende olie en kruiden naar het graf om het lichaam van Jezus te verzorgen. Onderweg liepen we te discussiëren hoe en wie de grote steen van het graf moesten weghalen. Want wij konden dat niet omdat het te zwaar was. Toen we aankwamen kwam er weer zo'n ontzettende droefheid op me en ik bleef maar huilen, tot we opeens zagen dat het graf open was. We schrokken, want we dachten dat rovers het lichaam van Jezus gestolen hadden! Toen ik binnenin het graf keek, zag ik twee mannen, een aan het hoofdeinde en een aan het voeteneinde waar Jezus gelegen had. Hun kleding schitterde zo mooi. Ik voelde me slapjes worden van de schrik en toen zeiden ze: 'Waarom zoek je Iemand die levend is, hier waar de doden altijd liggen? Hij is hier niet meer, want Hij is opgestaan. Kunnen jullie je niet meer herinneren dat Jezus tegen jullie gezegd heeft, dat de Zoon van God door slechte mensen gevangen zou worden en dat Hij gekruisigd zou worden en dat Hij na drie dagen zou opstaan uit de dood?!' Opeens ging er een lichtje branden en konden wij ons dat allemaal weer herinneren. En toen zijn we hierheen gehold!' Petrus kan het niet geloven. Hij stapt direct op, naar het graf toe en neemt Johannes mee. Johannes rent harder, maar bij het graf is het Petrus die als eerste zijn hoofd in het graf steekt om te kijken. Hij ziet niets of niemand meer, maar nog wel de doeken waar Jezus in had gelegen. Wanneer ze terugkomen bij de andere discipelen, beginnen ze te dansen en te springen van

vreugde. Ook zij geloven het nu, behalve Thomas, die twijfelt of ze misschien een beetje te emotioneel zijn geworden. Hij gaat weg vandaar: hij kan er niet meer tegen.

Iedereen raakt er maar niet over uitgepraat, ook al wordt het al laat, ze blijven bij elkaar. De deuren hebben ze wel goed dichtgedaan, want stel je voor dat de soldaten hen iets willen aandoen. Zij hoorden toch ook bij Jezus?! En dan is het ineens muisstil! De monden vallen een voor een open van verbazing. Ze horen de stem van Diegene van wie ze zo ontzettend veel houden. Hij zegt: 'De vrede is bij jullie.' Hij loopt dichterbij ze toe en laat de tekens in Zijn handen zien, waar de spijkers doorheen waren geslagen. Ja, het is Hem echt! Ze kijken nu naar Zijn voeten. Ook daar zijn de littekens nog te zien. Ah, het is Jezus echt! Hij laat nu Zijn zij zien, want daar had de soldaat met een speer ingestoken om te kijken of Hij wel echt dood was. Je kon het litteken zien. Tranen springen nu in de ogen van de discipelen. Ze kunnen zich haast niet inhouden en beheersen. En nu realiseren ze zich dat Jezus leeft! Het is echt waar! Dan worden ze heel blij, ontzettend blij; hun hart gaat sneller kloppen en ze zijn dankbaar! Dan zegt Jezus weer: 'De vrede is bij jullie.' En ja, dat weten ze nu inderdaad. Jezus is hun vrede, Jezus is bij hen, en nu kunnen ze weer lachen!

Gebed

'Lieve Here Jezus, wat ben ik blij dat U niet dood bent gebleven, maar dat U bent opgestaan uit de dood en leeft! Help mij Heer, om niet te twijfelen, maar steeds te geloven en te weten dat U nog altijd diezelfde God van wonderen bent!' Amen.

➔ **Dit verhaal kun je vinden in:** Mattheüs 28:1-10, Marcus 16:1-8, Lucas 24:1-35